

πού συγκροτοῦνται σέ πολυεθνική βάση (δηλαδή άπό κεφάλαια πού πρόερχονται και συσσωρεύουν σέ περισσότερες χώρες), άλλα κάτω άπό ένιαία διεύθυνση.

Η ήγεμονία του άμερικανικού ιμπεριαλισμού δέν σημαίνει ούτε ότι έξαλείφονται οι ένδοιμπεριαλιστικές άντιφάσεις, ούτε ότι ο ρόλος και οι αυτόνομες ιμπεριαλιστικές έπιδιώξεις τῶν ἄλλων ιμπεριαλιστικῶν κρατῶν τείνουν νά ένσωματωθοῦν μέσα στήν άμερικανική πολιτική. Ξέρουμε άπό τό Λένιν ότι η έξαφάνιση τῶν ένδοιμπεριαλιστικῶν άντιθέσεων μέτ τή δημιουργία ένός παγκόσμιου ήπειρου ιμπεριαλισμού, δέν είναι παρά μιά σοσιαλδημοκρατική άνταπάτη.

Η ήγεμονία του άμερικανικού ιμπεριαλισμού σημαίνει ότι στή σημερινή φάση άνάπτυξης του μονοπολιακού καπιταλισμού οι ένδοιμπεριαλιστικές άντιφάσεις παίρνουν μιά συγκεκριμένη μορφή: Οι άντιφάσεις αύτές έσωτερικεύονται μέσα στήν ταξική πάλη. Η Δυτ. Εύρωπη και μιά σειρά χώρες τού τρίτου κόσμου είναι τό πεδίο όπου παίζεται τό μεγάλο στοίχημα.

Τό άμερικανικό κεφάλαιο (όπως και τό κεφάλαιο τῶν ἄλλων ιμπεριαλιστικῶν χωρῶν πού έξαγεται) πού έπενδυεται στής ἄλλες μητροπόλεις, παρότι στό μεγάλο ποσοστό του μένει και συσσωρεύει στή χώρα πού έξαχθηκε, έντούτοις δέν άποδεσμεύεται έντελως άπό τόν άμερικανικό έλεγχο. Έφ δσον κατά κανόνα πρόκειται γιά έξαγωγή κεγαλαίου μέτ τή μορφή πολυεθνικῶν έταιρων, σημαντικές διευθεντικές λειτουργίες και σχέσεις κυριότητας μένουν στά χέρια τής άμερικανικής έταιρείας — μητέρας. Τό έπενδυμένο στό έσωτερικό έτσι άμερικανικό κεφάλαιο, έπιδιώκει νά έπιβάλει στή χώρα πού συσσωρεύει ένα τέτοιο κοινωνικό καταμερισμό έργασίας, πού νά έγγυαται τήν διαιώνιση τής άμερικανικής ιμπεριαλιστικής ήγεμονίας. Σ' αύτή τή διαδικασία συνασπίζεται μέτ κάποια έθνικά κεφάλαια και έρχεται σέ σύγκρουση μέτ κάποια ἄλλα.

Τό έθνικό κράτος παρεμβαίνει γιά νά έκφρασει τά συνολικά συμφέροντα ὅλων τῶν άντιμαχόμενων μερίδων, νά έκφρασει τήν συνισταμένη, κάτω άπό τήν ήγεμονία του άμερικανικού κεφάλαιου, τῶν ένδοιμπεριαλιστικῶν άντιθέσεων, οπως καταγράφονται και έκδηλώνονται στό έσωτερικό του κοινωνικού σχηματισμού. Φυσικά καθώς τό κάθε κράτος έπιχειρει νά έκφρασει τά συνολικά συμφέροντα τού κεφαλαίου πού έπενδυεται στό έσωτερικό του, έρχεται σέ σύγκρουση μέτ τήν πολιτική τῶν ἄλλων ιμπεριαλιστικῶν κρατῶν. Οι άντιφάσεις δμως αύτές είναι θσο διατηρείται ή σημερινή φάση, δευτερεύουσες.

Στό πιό πάνω πλαίσιο έκδηλώνεται και ή τάση τού νά άναπτυσσεται μέτ γρηγορότερους ρυθμούς ή παραγωγικότητα τῆς έργασίας στής λιγότερο άναπτυγμένες μητροπόλεις. Οι ρυθμοί άνάπτυξης τῆς παραγωγικότητας στή Δυτ. Εύρωπη και ίδιως στήν Ιαπωνία είναι κατά πολύ άνωτεροί άπό τούς άντιστοιχους ρυθμούς τῶν Η.Π.Α.

Παράλληλα άπό τά μέσα τῆς δεκαετίας τού '60 ο ιμπεριαλισμός μπαίνει συνολικά σέ μιά φάση κρίσης πού είναι τόσο οίκονομική, σάν άποτέλεσμα τῆς μείωσης τού ποσοστού κέρδους στήν παγκόσμια άγορά, όσο και πολιτικοϊδεολογική. Η κρίση αύτή έρχεται σάν άποτέλεσμα τῆς δξυνσης τῶν ταξικῶν άγωνων σέ παγκόσμιο έπιπεδο. Φυσικά δέν πρόκειται γιά μιά άνοιχτή κρίση άλλα γιά μιά έρημουσα, μέτ συνεχείς διακυμάνσεις, πού ή τελική έκβαση της θά κριθεί μεσοπρόθεσμα μέσα στήν ταξική πάλη. Η Δυτ. Εύρωπη και μιά σειρά χώρες τού τρίτου κόσμου είναι τό πεδίο όπου παίζεται τό μεγάλο στοίχημα.

Σάν άποτέλεσμα αύτής τῆς κρίσης δξύνονται οι ένδοιμπεριαλιστικές άντιφάσεις μέσα σέ κάθε κοινωνικό σχηματισμό, δξύνονται άκομη και οι άντιθέσεις άναμεσα στής διαφορετικές ιμπεριαλιστικές χώρες. Τέλος δξύνονται έπίσης οι άντιφάσεις άναμεσα στό ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο άπό τή μιά και στής έξαρτημένες άστικές τάξεις τῶν χωρῶν τού τρίτου κόσμου άπό τήν άλλη.

Έτσι έχουμε νά κάνουμε μέτ μιά συνολική κρίση τού ιμπεριαλισμού σέ παγκόσμιο έπιπεδο κι ζχι μέτ μιά κρίση τῆς άμερικανικής ήγεμονίας πάνω στό Δυτικοευρωπαϊκό ή Ιαπωνικό ιμπεριαλισμό. "Ολες οι πρόσφατες έξελιξεις πιστοποιούν τήν άντικειμενική αύτή πραγματικότητα.

Η θεωρία τού κ.μ.κ. συστηματοποιει και άργανωνε σ' ένα αύτοδύναμο θεωρητικό σύστημα τίς άποψεις πού κυριάρχησαν σταδιακά μέσα στό Κ.Κ.Σ.Ε. και τά περισσότερα δυτικά Κ.Κ. και πού ούσιαστικά άναθεωρούν τή μαρξιστική λενινιστική θεωρία: Γιά τό κράτος, γιά τήν κρίση τού καπιταλισμού, γιά τήν προτεραιότητα τῆς πολιτικής πάνω στήν οίκονομία, γιά τόν ίμπεριαλισμό.

Στή θεωρία τού κ.μ.κ. τά Κ.Κ. μπορούν νά βροῦν τήν «έπιστημονική» έξηγηση τῆς σημερινής στρατηγικής τους. Τής στρατηγικής τού είρηνικού περάσματος και τής άντιμονοπολιακής δημοκρατίας.

Γιατί δέν μπορει νά ισχύει πιά ή ρήση τού Λένιν ότι τόν καπιταλισμό στό μονοπολιακό τού στάδιο μπορει νά τόν διαδεχθεί μόνο ή δικτατορία τού προλεταριάτου.

Άφού «άποδείχτηκε» ότι ο μονοπολιακός καπιταλισμός ήταν μόνο τό πρότελευταί στάδιο τῆς καπιταλιστικής άνάπτυξης γιατί νά μήν ύπάρχει κι άλλο ένα, άντιμονοπολιακό, στάδιο μετά τό τελευταίο:

ΕΛΑΤΕ
στή γιορτή τῆς
Ε.Κ.Ο.Ν. ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ
γιά τό 1^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Πρίν συζητήσουμε τήν ούσια τῶν πολιτικῶν θέσεων τῆς νεολαίας τού ΚΚΕσ. Θά ήταν άναγκαιό νά σημειώσουμε τόν χαρακήρα τῆς διαδικασίας παραγωγής αύτῶν τῶν θέσεων. Αύτή προδικάζει σ' ένα μεγάλο βαθμό τήν λειτουργία τῶν θέσεων αύτῶν τόσο στό κίνημα άσο και στά έσωτερικά τῆς άργανωσης. Σημαντικότερο άπό τίς ίδιες τίς θέσεις είναι νά δοῦμε τή σχέση τού Συνέδριου τῆς άργανωσης αύτής και τῶν προτεινόμενων ντοκουμέντων, μέτ τήν μέχρι τά τώρα έπέμβαση τῆς άργανωσης αύτής στό μαζικό κίνημα. Οι διακρύζεις και οι έπαγγελίες είναι γράμμα κενό θαν άποφεύγουν νά όρισουν πρίν άπλα τή σχέση τους μέτ τή πολιτική πράξη. Οι θέσεις τού Κ.Σ. καταπιάστηκαν μ' ένα μεγάλο φάσμα θεμάτων πού δυνητικά μπορει νά άσχοληθεί μιά νεολαίστικη άργανωση, άπό τήν άναγνωριση τῆς πολιτικής συγκυρίας ώς τήν δυνατότητα έπέμβασης στό θεσμό τῆς στρατιωτικής θητείας. Αύτό πού λείπει, καθόλου τυχαία, άπό τίς θέσεις είναι τή άναγνωριση και οι σκέψεις πάνω στή σχέση τῆς άργανωσης μέτ τούς διάφορους χώρους, τίς συγκεκριμένες έμπειριες τής, τή ζωή τής στό κίνημα, τή κοινωνική δράση τής, τή πολιτική συγκρότηση τής. Έάν δέν κυττάσουμε άπόλυτα τό κείμενο αύτό, ξέροντας δηλαδή τό ποιά άργανωση, μέτ ποιά διαδικασία έφτασε έως άπό τό σώμα, άντιμετωπίζουμε τήν άφαίρεση αύτή σάν άρνηση μιᾶς πραγματικά πολιτικής πρακτικής τῆς άργανωσης άλλα και μιᾶς πολιτικοποιημένης συγκρότησης τού πολιτικού άργανωση αύτού. Οι θέσεις δέν είναι αύτοσκοπός άλλα τόπος πολιτικής έμπειριας.

Τό στήμα τού Συνέδριου

Τό συνέδριο τῆς νεολαίας τού ΚΚΕσ γίνεται σέ συνθήκες κρίσης τόσο τού κομματικού τῆς φορέα και τής ίδιας δέσο και τού κινήματος. Η έσωκομματική

Γιά τό «1ο Συνέδριο
τοῦ Ρήγα Φεραίου».

τοῦ Σπανοῦ